

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékire postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:

Főttér 4-ik szám havá a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az ÉRTÉKESEB CZIKKEK DIJAZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díjak

Hatszor hasznosított garmond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményi is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppellik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasenstein & Vogler (Wallischengasse 10.) Bud. Messa Publicitatis Bureau Budapestben: Haasenstein & Vogler hirdetés közr. irodája. (Weiss mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szerviztér 6. sz.)

Nyilvánt. czikkok

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hová, s minő közczélra fordítsuk a székelv lóbeszerzési alapot?

A lóbeszerzési alapra vonatkozólag hasá-bokra terjedő czikkok láttak már napvilágot; s például most is a „Nemere” ez alap fejtegetésével traktálja olvasóit. A mit azonban egyik számban épít, lerontja a másikon, ma ezt, holnap azt hozza javaslata: szóval, folytonosan épít, folytonosan ront. Inpraktikusabb eljárást alig képzelhetni. Ily úton, ily gondolkodással közérdeket védeni, fejleszteni nem — csak megölni lehet.

Első voltam, ki indítványoztam, hogy a lóbeszerzési alapot képező százezer forint a S.-Szentgyörgyön felállítandó fonódára fordítsák; első ajánlottam fel családom részét ez intézet alapján, mert beláttam, hogy Háromszéknek mindenkifelett iparra van szükség; beláttam, hogy ipar nélkül az életképes székelység maholnap koldusbotra jut; beláttam, hogy anyagi és szellemi érdekeit csak virágzó ipar által fejlesztheti, csak ipar által emelkedhetik a jólét minél magasabb fokára.

És e tekintetben kezdetben mindenki egyetértett velem; megindult a mozgalom, irtunk, dikcióztunk s ha utángondolunk, eredmény nélkül. A lelkesülés meg volt mód nélkül s midőn az aláírási-ívek kibocsáttak — alig pár iv lett aláírva. Szégyen, valóban szégyen megyinkre, hogy hetven ezer forintot egy oly intézet felállítására eléteremteni nem tudott, melytől legfontosabb érdekei felvirágzását méltán várhatja.

A lóbeszerzési alapnak okvetlen a fonóda felállítására kell fordítani, ha komolyan elhatároztuk anyagi érdekeink fejlesztését, biztosítását. Ez alaphoz jogosultaktól megvárja, méltán követeli megyénk lakossága, hogy az ez alapot képező százezer forintot a fonóda felállítására ajánlják fel.

Gondolatban sem képzelhetünk nyereségesebb célt, biztosabb vállalatot, a lóbeszerzési alapnak általános érdekek megfelelő gyümölcsöztetésére a fonódánál. A fonóda felállításával a szegényebb néposztályon segítünk, munka, nyereséges foglalkozáshoz juttatván, mely által könnyen, csekély fáradság, még kisebb, töké ráfordításával bevételét évenként nem reméllett összegben szaporíthatná pár daraboska földjén már is alig élni tudó népünk.

Vigyázzanak, óva intem a jogosultakat, kiesínyes érdekekért ne áldozzák fel a közérdeket, állítsák fel a fonódát, mely ugy az ók, mint e megye összes lakossága anyagi emelkedését van hivatva biztosítani.

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Hajdan és most.

Korrajz

Írta:

SCHVARCZ GYULA.

I.

Ludi veneris genetricis.

(Folytatás.)

Előlt léptek a samnitek, fegyverzetük után nevezve így, átlukasztott rostély sisakkal, a melyet színes tollazat díszített, nagy hosszúnkás paizssal, jobb karokon bőrujjal, kurta karddal, bal lábokon vassinnal. Utánok jöttek a thrákok, könnyűbőszű sisakkal, kicsiny thrák paizssal, sarlóalakú gyilokkal, lábokon vassinnal. Most jöttek a retiarri, kiket hálójuk után neveztek el, ezek a gladiatorok legveszedelmesebb, de egyszerűs mind megvetett fajtát képezték. Ezek majdnem minden fegyverzet nélkül, bal karokon bőrujjal, és egy a nyakón tul a vállig érő érelzappal, jelentek meg, kezökben egy három ágú fuscinat, és egy hálót tartva támadó fegyverként. Közvetlen utánok jöttek vívóellenfelek a secutorok, kiket a retiarrikkal való küzdés miatt neveztek így, sisakkal, paizssal és karddal. Ezeket követték sorban a myrmillonok, vagy gallok nehéz galliai fegyverzetben, ezek a thrákok és retiarokkal küzdöttek, sisakjukon egy hal volt jelképezve. Következtek a nyergeletlen, numidiai lovakon, lovagol andobata, csinos tunikákban, lebecsátott sisakkal, könnyű paizssal és lándzsával. Végül jöttek a bestiarii, kiket tulajdonképen nem is lehet a gladiatorok közé számítani. Ezek többnyire halálra ítélt bűnösök voltak, kiket a császár vad állattal való küzdésre kegyelmezett (?) meg. Ezek majdnem meztelenül, kicsiny gyilokkal vagy horggal felfegyverkezve jelentek meg, roppant szánandó lelkiállapotban. A hatszáz gladiátor megkerülte az arenát és a császár, meg a praetor előtt elmenve, hangosan üdvözlék őket: Ave imperator, morituri te salutant!

Erre azután a program szerint, a melyen a küzdők nevei is fel voltak jegyezve, megkezdődött a viadal.

Legelőször is a samnitek és thrákok léptek a küzdőterre, és tompa fegyverekkel mutatták be ügyességüket a vívásban. De a heves vérszomjas rómaiaknak nem igen tetszett ezen a gyermek-játék, és azért örömmujongásba törtek ki, a midőn a tuba hangja a valódi viadal kezdetét jelző. Erre a rendezők kiléptek a küzdőterre és így pálczával a perorondban köröket írtak, a melyeket a küzdőknek túllépni tilos volt. Most ismét a samnitek és thrákok léptek elő, de valódi, élet-halál viadala. Herkulesi alakok, vas izmokkal állottak egymással szemközt. A szemek vad tüzet löveltek a sisak rostjain át, és a kardok szikráztak. Csapás-csapás után hullott a paizsokra, és ezeken tompán viszhangozott az erő. A vér szivárgott már egyes sebekből, de az ellenfelek még keményen állottak. Egy óriási samniti ép akkor, midőn thrák ellenfele paizsával egy a fejének irányzott csapást akart megvédeni, hirtelen oldalába sülyesztí kardját, egészen a markolatig. „Euge, euge, Pertinax! dörgő a tömeg.

A szegény thrák testéből egy vérsugár ömlik alá és a vad vérszomjas nép ordít: Forrum recipe! Vágd le a nyakát! Az áldozat pedig le-

gondolkozzék öntudatosan, mint ember, mint hazafi s ugy határozzon egy megye, az összes székelység jövője felett. Fontolja meg, hogy százezeren a rendőri állomásra kellett volna mennie. A három rendőrön elkötött bántalmazások mindegyikéért egy-egy havi, tehát összesen három havi nehéz-munkára ítéltetett. Midőn az ítélet kimondottat, egy fiatal asszony fölkiáltott: „Isten veled, Jack!” és sirva távozott a tereméből.

Ez alapnak ismétlem a fonódára kell fordítani s ha a jogosultak vonakodának e célra fordítani, megyinknek, a kormánybiztosnak és kormányynak szent kötelessége a közérdeket védeni s intézkedni, hogy ez alap a fonóda felállítására fordíttassék. Nem fog elmaradni kezdetben a kihozhatóság, de lesz idő, midőn halálával gondolunk az intéző kezére.

Az alkalom anyagi sebb jövőnk biztosítására meg van; fel székelylek! egy szírvél, egy lélekkel határozzuk el, hogy ez alap a fonóda felállítására fordíttassék. Mutassuk meg a nemzetnek, hogy saját érdekeinket fejleszteni tudjuk és akarjuk is.

A jövő, a virágzó jövő a miénk; fölünk függ azt kiérdemelni, biztosítani.

Ugy legyen!

Figyelő.

— A „Reuter ügynökség” jelenti Konstantinápolyból márczius 2-ről: Oroszország állítólag engedményeket tett Bulgária határainak megállapítását illetőleg, és a török flotta egy részére való igényeiről egészen lemondott. Még a hadikárpótás tárgyalása van hátra. A békekötés aláírása a legközelebb várható. Ignatieff tábornok és Szaviet pasa ma hosszasan értekeztek. Holnap szemlélt tartanak San-Stefanóban a csapatok fölött. Az „Observer” írja, hogy a békekötés aláírásáról tegnap késő estig a külügyi hivatal nem kapott tudósítást. Az orosz követésen állítják, hogy az aláírás tegnap valószínűleg megtörtént. Az „Observer” szerint a külügyminisztérium nem kapott jelentést arról, hogy a porta parancsot adott, hogy ezután ne bocsáttassanak át a hadihajók a Dardanellákon.

Hogyan bannak az utedai zavargókkal Londonban?

A Gladstone ur ablakainak betörése miatt, a multróki nagy meeting és zavargás alkalmával, kemény büntetést szabott a londoni rendőri törvény-szék a vétkekre. Így John Holland 19 éves munkást, kit azzal vádoltak, hogy „zavargó ember, köveket dobált az utcán és rendőroket bántalmazott, továbbá betört Gladstone ur házának egy 3 font 10 shilling értékű ablakát” mindennek előtt az ablak árának megtérítésére s 40 shilling bírságra vagy 2 havi nehéz munkára ítélték. Ez még csak a kisebb büntetés; mert — mondá a

rogyva, jobb kezének hüvelykujját nyújtja a császár felé, mint a kegyelem-kérés jelét.

Trajan, mint szelídelekküetű fejedelem, csak a nép szenvedélyes kívánságának engedett, midőn ily gládiatori küzdelmeket rendezett, siető a leggyőzöttné kegyelmezni. A sebesültet azután el-távolíták.

A viadal azonban tovább folyt. Most egy retiarus lépett a küzdőterre egy gallussal. A retiarus egész ügyességével azon volt, hogy hálóját ellenfelének nyakába vesse, azután pedig magához huzva gyilokjával leszúrja. „Non te peto, pisces peto; quid me fugi, Galle? gunyolódok, és a sisakján alkalmazott hallal együtt, a szegény gallus fejét is hálójába akarta keríteni. De az ügyesen kikerülte az utánna kidobott hálót, és retiarust megkerülve, szívébe dőfé kardját, hogy az rögtön szörnyét halt. A meghaltat a „halál kapuján” hurcozták ki, egy a mellébe ütött horognál fogva, a győztes Gallus pedig palma-koszorút kapott. Leg-érdekesebb volt azonban a lovas andabatok viadala. A küzdők, mintha oda nőttek volna, ugy ültek azokon a nyeregteleen tüzes paripákon. Ügyes mozdulatok, mind a támadásban és védelemben igen szép látványt nyújtott, annyival is inkább, mint-hogy kevés vérről végeződtek.

Annál több vér folyt a következő utolsó viadalban. A szenvedélyes, vérszomjas római már embertársát vad állatokkal állította szemközt, hogy élvágyát kielégítse. Lazas igazgatottsággal várta a tömege a program ezen utolsó, embertelen pontját. De a császár és az udvar nagy része, több patriciusi és senatori család elhagyta az arenát, mielőtt a küzdelem kezdetét vette volna.

Most hirtelen mintha megnyílt volna a föld, az arena homokzatán, sziklák, erdők, barlangok és fák lúntek elő, és a sziklák meg barlangokból

biro — „midőn a rendőrok zavargó magaviseleto miatt elfogták, vagdalta őket s erőszakka! akart megszabadulni, holott elkötetett kihágása után leg-alább is csöndesen a rendőri állomásra kellett volna mennie.” A három rendőrön elkötött bántalmazások mindegyikéért egy-egy havi, tehát összesen három havi nehéz-munkára ítéltetett. Midőn az ítélet kimondottat, egy fiatal asszony fölkiáltott: „Isten veled, Jack!” és sirva távozott a tereméből.

Egy másik 17 éves munkást, ki szintén zavargott s egy rendőrt bántalmazott, 6 heti nehéz-munkára ítélték. A vádolt atyja és gazdája kedvező nyilatkozatot tévén a fiatal munkásról, a bíró megjegyzí, hogy a vasárnapi gyűlések általában igen zavargók és felette veszélyesek, nem szabad tőni, hogy London utcáit vasárnap rendetlenségbe hozzák kövekkel dobáló emberek.

Ugyanezen alkalommal a zavargások rendes kiaknázói, a zsebmetsző urak közül is elítéltek egy pár mákvirágot; Szolgájljon ez üdvös tanúság azoknak, kik Gladstone ablakainak beverését kárörvendő meglepéddel fogadták saját kedveltjeik eljárásának igazolása gyanánt.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház márczius 1-én tartott ülésében Szeniczey Ödön, az összeférhetlenségi bizottság elnöke benyújtja e bizottság jelentését György Endre ügyében.

A bizottság, az összeférhetlenségi törvény kérdéses szakaszát nem tartja György Endrére alkalmazhatónak s ő e szerint képviselő jogának haladéktalanul élvezetét lép.

Ormos Zsigmond, kinek esete Györgyével teljesen analog, e szerint szintén szavazhat.

Következik a napirend: a vámtügyi javaslatok harmadszor való felvívásása.

A javaslatok a vámszövetségről s a vámtarifáról, szóló javaslat együtt, a Lloydról s a közös társulatokról s a vállalatokról szóló külön-külön, felolvastatnak s fellállás után a többség által harmadszor is elfogadtatnak.

Következik ezután a mentelmi ügyek tárgyalása. A metelmi bizottság jelentése Miskatovics József ügyében (a képviselő kiadatása iránt) egyhangulag elfogadtatik.

Szintgy elfogadtatik a menteli bizottság javaslata Szluha Benedek kiadatása iránt.

Következik a mentelmi bizottság jelentése br. Kaas Ivor, Szalay Imre és b. Üchtritz Zsigmond mentelmi ügyében.

A bizottság jelentése szerint a párviadalra való kihívás s a párviadalban való segédkezés hazai gyakorlat szerint, bűnvádi eljárásra alkalmas cselekvény levén: a mentelmi bizottság törvényellenes mellékirányzatot gyanított minden ok hiá-vad medvék, oroszlánok, tigrisek, elefántok és hyánák törnek elő és rohannak egymásra földterengő ordítással. Irtozatos volt a vad állatok küzdelme egymásközt, a melyeket a nép kiáltással és ordítással igyekezett egymás ellen uszítani. De leirhatatlan kegyetlen képet nyújtott az, midőn a megmaradt felbőszített vadak között megjelentek azok a számalomra méltó bestiari és megkezdődött a harez ember és állat között.

Végre az állatok holtan fekszenek, de az ötven bestiari közül csak tizenöt vitta ki szabadságot, a melyet most szétmarcangolt testtel élvezhett, a többi ott fekszik az arena küzdőterén. A Venus tisztelőire rendezett ünnep ezzel azután befejeződött, és Róma, mely három napig ünnepi ruhát öltött, hogy vad szenvedélyeit kielégítse, most ismét a diadalmas császárság tette vágyó fővárosa lett. A civis romanusban a kifortt vad szenvedély és élvágy helyét most ismét azon erények foglalák el, a melyek által magát a többi nemzetek fölé emelte.

II.

S. A. il Principe Carnevalo.

Századok történelme vonult át Róma ősi falain. A forum, a köztársaság történelmének eme színtere, lassanként négy fallal lett körülvéve, és a nyilvánosság a paloták zárt termeibe szorítottatott. Az idő vaskeze alatt a márvány is porladni kezdett, és circusok, színházak, meg amphitheatrumokból csak collosális romok maradt az ég felé.

Tizenhét nemzetség szállt ősei sirjába, magával vivén mindazt mivel birt, szépet és jót, rosszat és gonoszat. De nem!

A tizennyolczadik nemzetség örökölt egy nagy részt — a rosszból és gonoszból.

A nagy római birodalom már csak egy régi, majdnem kétezredéves dicsőséget jelez, új egy-séges olasz birodalom néz helyében a jövőnek elébe.

nyában a fen ismertett eljárásban zaklatást nem lát s ezért báró Üchtritz Zsigmond, Szalay Imre és báró Kaas Ivor országgyűlési képviselők mentelmi jogának felfüggesztését s a megfelelő intézkedés megtételét indítványozza.

Horváth Gyula: Nem levén törvényünk, melyapárbajt büntönynek mondáná: indítványozza, hogy a mentelmi bizottság javaslata mellőztetvén, a képviselők megtelmi joga ne függesztessék föl. (Helyeslés a középén s balról.)

Emmer Kornél a bírói gyakorlatra s az 1808-diki VIII. t.-czikkre hivatkozik, mely a párbajt igenis büntönynek mondja. Ajánlja a javaslatot.

Jókai Mór megjegyzí, hogy azon 1808-iki törvény, melyre az előadó hivatkozott, csak a nemesi inszurrekció tagjaira vonatkozott. (Tetszés.)

Nómet h Albert nem tartaná helyesnek, sem a magyar faj jellemével összeférőnek, ha a becsületmegorolásának lovasiag utját áldoznók. Nem adja ki a három képviselőt. (Helyeslés.)

Emmer Kornél vitatja, hogy a párba, mint ilyen, hazai törvényeink szerint büntethető s ajánlja a képviselők kiadását.

Szól még Simonyi Ernő, szintén a kiadatás ellen, mire a ház a mentelmi bizottság javaslatát elveti s a képviselőket nem adja ki.

Következett ezután a kérvények tárgyalása. Az ülés végén Remete Géza következő interpellációt intézi a vallás- s közoktatásügyi miniszter urhoz.

1. Van-e a tisztelt miniszter urnak arról tudomása, hogy nálunk Magyarországon az anyakönyveket nem mindenütt vezetik magyarul, sőt hogy a rom. katolikus. nál egyáltalán csak latin nyelven vezetik?

2. S ha erről tudomása van, minthogy kell is? hogy legyen, mivel képes igazolni a törvények végrehajtásáért felelős miniszter ur ezen, az 1840 évi VI. t. cz. 7. szakaszával ellentétes eljárásnak mai napig lett megtűrését?

3. Mikor és mikép méltoztatik e on és ugyanazon törvény 8. §-ának végrehajtás? fogni?

Kiadatik a vallás és közoktatásügyi miniszterhez.

Tarnoczi Gusztáv következő interpellációt intézi a földmívelési, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium ideiglenes vezetésével megbízott vallás- és közoktatásügyi miniszterhez.

Minthogy a 1867. XVI. t. cz. 1 és 14 §§-ai a vásári forgalomra nézve a tökéletes egyenjogúságot mindkét államterület lakosainak számára biztosítják és ennek dacára a lajthántul országok, nevezetesen most Magyarország — a magyar államterületről oda vásárra hajtani szándékoló szarvasmarhánk elől a határt elzárják, minhelyt a mi államunk területének bármely távoli vidékén

A civis romanus, az ő polgári érényével, szintgy polgárialan szenvedélyeivel a gens Sec-tiaban nyugszik immár, civilizált romai nyárs-polgár jár-kel most Róma térein.

A régi hálter most még élénkebb, mint hajdan, mert a romai most is szereti a halat, csakhogy jobban elkészítve, mint hajdan. Azután még a maccaronitól sem irtozik. A téreken, de különösen az utcaszegleteken nagy heptolongs van, mindenki igyekszik a falragaszok közlébe jutni.

A carrabinieriek alig tudták a rendet feltartani, és a szívaft csöndesíteni. Egy utzagyereknek, ki ép a falragasz előtt áll, okos gondolata támad. Hogy a hátul lövőknek is jusson valami a hirdetményből, felkúszik a falra, és onnan hangosan olvasni kezdi a feliratot. Bravo! Bravo! kiáltanak a hátul lövők, és a gyerek olvas:

„Citta di Roma! Carnevale del 1877. Programma dei divertimenti. Domenica 3. Marzo Alle ore 7 sera Ingresso Solenne di S. A. il Principe Carnevalo.” etc.

Róma város! Carneval. Műsorozat, vasárnap! Márczius 3-án este hét órakor ünnepélyes bevonulása Carneval herczeg ü felségének stb.” Azután folytatva felolvassa, hogy mártius 4—5-én minő ünnepélyes előadások, futtatások és allegorai bevonulások fognak a város költségén rendeztetni, és végül jutalom tétetik. Három jutalom a képletes keszereknek, az elsőnek 1000, a másodiknak 500, a harmadiknak, 200 líra. Két jutalom lovas maszkoknak, az első 200, a második 100 líra. Két jutalom legalább is hat személyből álló gyalog maszkcsoporthnak. Elsőnek 100, másodiknak 50 líra. Egyes maszkoknak több jutalom, 100 líra. Két jutalom a leggyorsabban futó számárnak, 100 líra. Két jutalom a leggyorsabban futó embernek 50 líra.”

(Folyt. köv.)

példán Erdélyben vagy a határvidéken a marhavész mutatkozik, míg ha ugyan a lajhántuli országok valamelyikében pusztít, a marhaforgalom csak néhány mértföldnyi vészkerületben szűntetik be;

Kérdem a t. miniszter urat: szándékozik-e ezen törvénybe ütköző és marhatenyésztésüket károsító eljárás orvoslására a szükséges lépéseket megtenni, és a t. képv. házat azok eredményéről mielőbb értesíteni.

Kiadatik az illető miniszternek.

Végül Simonyi Ernő a következő interpellációt nyújtja be a miniszterelnökhöz:

Igaz-e, hogy az orosz és török birodalmak közt a végleges béke megkötöttet és aláíratott legyen.

Ha igen, van-e a kormánynak hiteles tudomása annak pontozatairól s hajlandó-e azokat a képviselőházzal közölni, kijelölve egyenként azon pontokat, a melyek a kormány véleménye szerint Magyarországot és Asztria érdekeit sértik és azokkal ellentétben állanak?

Mi módon véli a kormány az állam érdekeit fenyegető veszélyt elháríthatni?

Fog-e végre a kormány és mikor előterjesztéseket tenni a törvényhozásnak, melyek az általa követett politikáját minden oldalról megvilágítják és ha lehet igazolják?

Közlötetik a miniszterelnökkel.

Tiszta Kálmán miniszterelnök: T. ház!

A háznak nagyobb számu tagjai a delegációk miatt kénytelenek lesznek hivatalosan eltávoznia, ennél fogva azt vagyok bátor a t. házunk ajánlani, hogy méltóztatassék azt határozatilag kimondani, hogy, kivéve egyes előterjesztések átvételére, — a melyek ugyanis bizottsághoz fognak a dolog természete szerint utasítani, — esetleges üzenetek átvételére, vagy szentesített törvények kihirdetésére ülést tartani nem fog f. hó 16-ig; f. hó 16-án tartatnék azután azon ülés, a melyen a további napirend iránt határozni fog a ház (Helyeslés.)

Elnök: E szerint a ház f. hó 16-ig érdemleges ülést tartani nem fog.
Ülés vége 2 óra 10 perczkor.

A képviselőház bankügyi bizottsága.

Szombati ülésében folytatta a 80 millió bankadósság ügyére vonatkozólag beterjesztett határozati javaslat tárgyalását.

Lichtenstein nem fogadhatja el a határozati javaslatot, mely csak meggyengített eredményezheti Magyarország kétségbevonhatlan jogi állását.

Várad Gábor röviden kijelenti, hogy az indítvány egyáltalán nem involválja a jogi és törvényes térről való lelépést. A jogi álláspont nézve szövege teljesen osztozik Chorin felfogásában, miért elfogadta a kormány javaslatát már az ügynek első tárgyalása alkalmával.

Kerkapoly azt tartja, hogy a jelen kezdeményezés lényegesen különbözik attól, a mely a kormány javaslatában foglaltatik, s igen alkalmas azon gyanu felkeltésére, hogy a 80 millió adósság ügye compensationalis kapcsolatba hozhatatik a restitució kérdésével.

Márkus kiemeli, hogy a mi jogi álláspontunknak semmi tekintetben sem praesjudikálhat az indítvány, se a kiküldés ténye, se a javaslatban foglalt utasítás által. Szólv nem ismeri el, hogy a házszabályok világos rendelkezésebe ütköznék az, ha kimondatik, hogy egy kiküldendő bizot-

ság tagjai ugyanazok lesznek, a kik egy más bizottságba már be vannak választva. — Ajánlja indítványának elfogadását.

Falk határozottan ellenzi azt, hogy ez ügyben egyáltalán ne tegyünk semmit. Szükségesnek tartja egy oly indítvány elfogadását, mely az egy vagy más irányban való megoldást lehetővé teheti.

Szólv miniszter kiemeli, hogy a kapacitáció megkísérléséről van szó, s az nem ellenezheti azt, a ki nem akarja, hogy ez ügy kölcsönös eltávolodás által még inkább elmérgesítettessék. Szólv a dolgok jelen állásában helyesnek s megkísérlelőnek tartja ez utat, mert azt hiszi, hogy ez a kibontakozás felé fog vezetni, a ha kibontakozás egyáltalán lehetséges.

A bizottság többsége átalánosságban elfogadja a Markus által indítványozott hat. javaslatot.

Chorin a javaslat ellenzöknek nevében a határozat ellen külön véleményt jelent be.

A részletes tárgyalás folytán a javaslat azon kifejezése, mely szerint a bizottság „Magyarországi jogi állását a másik fél igényeivel szemben érvényesíteni törekedjék,” — Falk Miksa indítványára akkór szövegeztetett, hogy a bizottság Magyarország jogi állását „a maga részéről” fenntartván, a másik fél által is elfogadhatni törekedjék. Elfogadottat továbbá azon módosítás is, hogy a kiküldendő bizottság tagjai ne ugyanazok legyenek, kik a quóta-bizottság tagjai, hanem hogy az ügy „a quóta-bizottsághoz” tétessék át azon utasítással, hogy a jelen kérdést a hozzáutastott többi ügyektől függetlenül és külön tárgyalja, s arról külön jelentést terjesztessen be.

Ezzel az ülés véget ért.

Az államvasutak keleti vonalának ügye a képviselőházban.

Péchy Tamás közlekedési miniszter a képviselőház szombati ülésében felelt Madarász Józsefnek két rendbeli interpellációjára a keleti vasut tárgyában. E feleletből kiemeljük a következő részleteket:

Méltóztatnak mindnyájan tudni, hogy már ez év folytán a volt keleti vasut, mint olyan megszüntetett és beolvastatott a magyar állam pályák kezelésébe, ezen beosztás bizonyos hivatalok megszüntetésével járt s ezen alkalmat én felhasználtam arra, hogy a keleti vasutnál volt olyan hivatalnokokat, kik különösen a magyar nyelvben nem jártasak, hivataluktól felmentsem, a mint hogy azok közül, kiket a t. képviselő ur felsorolt, csak négy maradt meg jelenleg hivatalában, s ezeken kívül még 16 más olyan hivatalnokot bocsátottam el, a ki a magyar nyelvet nem érti.

Megtartattak az állam szolgálatában a képviselő ur által felsoroltak közül Zukker, a kiről maga a képviselő ur is elismeri, hogy tud valamit magyarul; ezen egyén a hivatalban megtartott azért, mert igen kitűnő a maga szakmájában. A másik kettő, kiket szintén megtartottam Poncz a kolozsvári műhely-főnöke és Reiter vonat-továbbítási főnök. E két egyént azon okból kellett megtartanom, mert kitűnő hivatalnokok.

Spietara nagy-szebeni hivatalnok is megtartott, mert kitűnő hivatalnok, és nemcsak hogy szorgalmasan tanulja, hanem már beszéli a magyar nyelvet.

Ezen négy egyén az, kiket a t. képv. ur által felhozottakból megtartottam.

Ami a másodikat illeti, annak első kérdése bizonyos Goldsteinra vonatkozik. Igaz, hogy Gold-

stein csalással volt vádolva a már huzamosabb idő óta bűnügyi vizsgálat alatt áll. Hogy a bűnügyi vizsgálat el nem intéztetett, az a bíróság dolga, mert ez oda tartozik. A fennálló szabályok értelmében addig, míg a folyamatban lévő bűnügyben valaki a bíróság által el nem ítéltetik, tartási díjját kap, mert nem lehet tudni, hogy nem mentetik-e fel. Goldstein is kapott, évenként 800 forintot.

Közbejövén a személyzet-reduktió, Goldsteint is elbocsátottam, de nem ezen bűnügy miatt, hanem azért, mert Goldstein amúgy is, ha nem lett volna is a bűnügy ellene megindítva, felmentetett volna.

Tehát Goldstein jelenleg már nincs hivatalban, hanem az igenis áll, hogy helyette Diszl alkalmaztatott Brassóba, mert az igazgatóság véleménye szerint azon állomásra, mely különben is nehéz teendőjű, más alkalmas egyén nem volt található.

Méltóztatassék elhinni, hogy most már oly hivatalnok, a ki nem tud magyarul, alig maradt egynehány, és ez is csak addig marad, míg a viszonyok ezt mulhatlanul szükségessé teszik, amennyiben az ügyek vezetését teljesen felzavarni nem lehet.

A keleti vasuton most oly nagy forgalom van, amilyen sohasem volt, igen nagy, a mely fokozottabb tevékenységet igényel és így nagyobb felügyeletet is kíván. Mikor oly fokozott foglalkozás van, s másfelől a személyzetben nagy reduktió történt, hogy ilyenkor a vasutbeolvasztása idején minden felforgatassák egy mellékes incidens szempontjából, azt követelni nem lehet.

Még csak azt kívánom megjegyezni, hogy azon intézkedés, melyet a képviselő ur mint helyeslet említett, hogy t. i. a forgalmi irodák és továbbító hivatalok egyesítésének, már tényleg megtörtént s végre is hajtatott.

Midőn a keleti vasutat az állam kezelésébe átvettük, annak egész kezelését megváltoztattam, mivel azonban minden szakértő véleménye szerint a keleti vasut kezelése a multban jó is és rossz is volt, azért nem látok okot arra, hogy most kiterjesszünk a vizsgálatot arra, hogy a keleti vasut hivatalnokai honnan kerültek, mifélek voltak; elég, hogy a szakértők általában elismerték, hogy a keleti vasut kezelésében technikai, vonatmozgásirányi vagy más tekintetben, hibák nem fordulnak elő. Míg a keleti vasut építése körül igen sok helytelenség történt, és míg a keleti vasut építése fölött gyakran e házban is pálcázást törtek, addig a keleti vasut kezelése nagyobb hibákat nem tüntetett fel.

Madarász József kisebb részben tudomásul veszi a választ, de a nagyobb részében nem veheti tudomással. A ház azonban tudomásul vette.

BELFÖLD.

Maros-Vásárhely, 1878. márcz. 3.

Nőegyleti és polgári fillérestételek.

A „Kelet” egyik közlelbi számában megemlékeztem azon mozgalmáról, mely városunkban a nőegyleti hat fillérestély mellett, különleges „polgári fillérestételeket” hoz létre, s elmondtam e tekintetben azon meggyőződésemet, hogy bár mennyire is szép egy mozgalom, de a nőegyleti fillérestételeivel egyidejűleg rendezni és a mint akkor értesültem kicsinyes félremagyarázott személyi bántalmak megbosszulásáért, nem helyesíthető!

hogy előálljon. Az enyém a kilépés perczében nem volt eléggé lehülve, és már nem lobogott eléggé hevesen; ez volt oka bukásomnak. Oh szegény jó anyám, ha te jelen lettél volna, jelenléted felvillanyozott volna és nem lettem volna érdemtelen a dicsősségre, nevedet viselhetni. Pihenj csendesen cyprusföld alatt szent halottam!

Mostani helyzetemben örülök először annak, hogy szemeid örökre lezártak!

Egy nagy kőnyocopp gördült végig a szép Celio kipirult arcán. Öszintesége, anyja emlékére intézett lelkesült felkiáltása, szívből fakadt vallomása irányomban, eltörölték a rossz benyomást, melyet fellepte okozott volt nekem. Meg voltam hatva, éreztem, hogy lelkeimből szerettem őt. S midőn így a közelben láttam, hogy mennyire szép külsejű, mily kellemes megnyerő a hangja, mily rokonszenves szeme pillantása, megbocsátottam a hercegnőnek, hogy két napon keresztül szerette őt, de azt nem tudtam neki megbocsátani, hogy már többé nem szeret.

Már most azt szerettem volna még tudni, ha valjon Boccaferri Czeccilia is szereti őt?

Ez bevégzőjén öltözését, kilépett az olaszfal mögül, s a pamlagon helyet foglalva köztünk, megragadta mindkettőnk kezét, s így szólt felém fordulva.

— Most először szorítom meg ön kezét, és azt teljes szívemből teszem.

Őn eljött, hogy az én szegény Celioomat, gyermekkori barátomat, jölvénémű fiát vizsgálatni igyekezze, és csaknem testvéri érzéssel mondok ezért köszönetet. Egyébiránt ezt az én részéről egészen természetesnek találok; tudom, hogy nemes kedélyű bir, és valódi tehetséggel mindig jó indulat és őszinteség szokott párosulnia lenni.

— Tudod mit Celio, tette hozzá, mintegy hirtelen eszmélő megkapatva, eredj át páholyodba, öltözz át, már ideje, Salentini urral egy kis

E megjegyzéseimre a „Magyar Polgár” egyik közlelbi számában „Egy polgárné” válaszol, szelletes levelében megnyugtató a felől, hogy „a börtönben tartandó két polgári fillérestély nem bosszúból rendeztetik”, hanem „azért, mert városunkban sok oly szegény család van, a kik a legnagyobb inséggel és éhséggel küzdenek a rossz idősorok miatt; nincs kereset, koldulni nem lehet; semmi egyet nem segíti, mert nem is tudja; azért határozta el tehát egy néhány jobb módú tisztességes polgárné, hogy legalább két estélyt a börtönben a fillérestételek módjára rendezni fog, tiszteletes Vas Tamásné elnöke alatt, hogy ezen mindenki által elhagyott szegények is, bár ha fillérekkel is némileg segítyezve legyenek, hogy megváltók feltámadási ünnepélyén legalább kenyérük legyen.”

„Ugy hiszem — folytatja levelét a polgárné — ez nem hiba s nem bosszu; ennél kevésbé, mert a rendezőség épen czélul tűzte ki a mélyen tisztelt nőegylet által rendezendő fillérestételeket a legmelegebb részvétellel pártolni, hogy viszont pártolást nyerhessen és így azoknak is alkalom nyílik fillérekkel részt vehetni, kik talán más fillérestételek tartozkodó természetüknél fogva nem jelentek volna meg. A czél egyiránt nemes és ártani épen nem fog, mert mindeniknek meg lesz a maga közönsége.” Ime ide irtam a polgárné leveléből mindent, a mi a dolga tartozik s a legnagyobb örömmel veszem tudomásul, ha most már igaz, a mit a polgárné ír; de hogy mikor én irtam levelem, még nem úgy állott a dolog, azt maga a polgárné tudja a legjobban; és én rendkívül örvelek, hogy az állítólagos sérelmek nyílt leleplezésével alkalmat adtam a kölcsönös félreértések kimagyarázására, a békesség létrejövételére.

Az egyik gyertyának a polgárok által körülveit asztalról a tavalyi egyik fillérestételeken való elvitele meg van magyarázva; nem lenéséből és nem azon szavakkal történt, a melyeket a polgárné idéző jel közé téve a „Polgár”-ban felemlit, hanem a másik szobában gyertya gyújtásra szükség lévén, kényszerűségből és előleges bocsánatkérés mellett.

Az indító ok a polgári fillérestételek rendezésére, a mint én azt egyik igen művelt és szavavehető polgártól hallottam, a fentebbi sérelem volt, és én indító okot rosszalltam levelemben leginkább s még akkor sem tartottam volna illő és helyesíthető eljárásnak ily kicsinyes okból a helyi jótékony nőegylettel szemben való versengést, ha a dolog, csakugyan így történt volna, a mint azt a polgárné az idéző jelek közt állítja. Egyeseknek figyelmetlenségéért akkor se illett volna bosszút állani egy olyan jótékony nőegyleten, a mely jelenleg is igen számos elszegényedett iparost segítyez és amelynek nemes czélja ugyanaz, a mit a polgárné, mint a „polgári fillérestételek” czélját felemlit.

Épen azért, mert egy a czél s mert tovább maguk a szélely főváros urnő léptek fel azon üdvös kezdeményezéssel, hogy az egyszerűséget és egyenlőséget tűzve ki jelszól, a fillérestételek által megszűntetni igyekeztek a még a jótékony czélú estélyeknél is mutakozó társadalmi kaszt szerinti csoportosulásokat s a polgári elemet is bevonni igyekeztek fillérestételeikre, a mi a tavalyi igen-igen szépen sikerült is; én megvalloim, ma sem helyeslem, hogy a kaszt szerinti csoportosulás a „polgári fillérestételekkel” ujta felele-

beszédem van. Majd utánam jösz, s aztán együtt megyünk haza.

Vonakodás nélkül, s a legnagyobb bizalom kifejezésével hagyta el Celio a szobát. Annnyira meg volt-e győződve kedvese hűségéről? Vagy talán nem volt kedvese Czecciliának? És miért is lett volna az? Miért gondoltam ilyesmire, mikor meglehet, hogy az sem neki, sem Czecciliának soha eszébe sem jutott?

E gondolatok össze-viszsa, egy percz lefolyta alatt cikáztak át agyamon.

Még mindég kezemben tartottam Czeccilia kezét; tartottam a nélkül, hogy ő ebben valami helytelen látszót volna találni.

Kérdőleg vizsgáltam e kicsiny, meglehetősen szilárd alkatú, kedves melegségű kéz titokteljes éreztét, mialatt mélyen belenéztem, az énekes nő komoly kifejezésű, nagy fekete szemébe. De szemek és kéz nem oly könnyen kifürkészhető nőt, mint a férfiaknál. Észlelt tehetetlenségem és rendkívüli éles látásom gyakran felvilágosított, vagy csalódásba ejtett, a szerint, hogy melyik nemről volt szó.

Egy nagyon természetes mozdulattal, hogy lecsuszott nagykendőjét helyreigazítsa, Boccaferri azzonnal elhuzta kezét enyémről, mihelyt magukra maradtunk, anélkül azonban hogy tekintetét elfordítottá rólam;

— Salentini ur, szólt csendes hangon ön S... hercegnőnek udvarol, és Celiora féltékeny volt ma; de most már többé nem az, nemde? Érezheti, hogy nincs reá oka.

Abban épen nem vagyok bizonyos, hogy nem lehetne-e okom Celiora féltékenységem, ha udvarolnék a hercegnőnek, feleltem, kissé közlelbi ülve Boccaferrihez; hanem akár esküvel bizonyíthatom kegyednek, hogy nem vagyok féltékeny, mivel e nőt nem szeretem.

(Folyt. köv.)

nittessék, midőn a nőegylet fillérestételein is megjelenhet és szívesen látott vendég minden egyes polgár és polgárné; sőt meg vagyok győződve, hogy ha a „polgári fillérestély” közreműködő a nőegylettel együttessen, a nőegyleti fillérestételekre közreműködni ajánlkozhat volna, igen szíves fogadtatásra találhat volna, és úgy egyesített erővel lehetett volna elősegíteni az egy és ugyanazon jótékony czél s a polgárságnak és nőegyletnek épen az lett volna a feladata, hogy a „polgárné” szerint tartozkodóbbakat is bevonja a nőegyleti fillérestélyre.

Hanem ha már így látták jónak a „polgárné és társai”, ám legyen; legyen meg mindkét nemű fillérestély s ha már szintén nem lehet más kép, legyen meg mindenik a börtönben; de aztán mutassák is meg, hogy azon czél, melyet kitűztek, hogy így mindkét nemű fillérestély még látogatottabb lesz, el is érhető: nehogy aztán úgy járjunk vele, hogy ez évben, a börtönben egyszerre két fillérestély is legyen s az eredmény jóvá érre az legyen, hogy akkor aztán egy se lesz.

Örömmel veszem, mondom, tudomásul, hogy a félreértések kölcsönösen kimagyaráztatván, a béke teljesen létrejött és az én legőszintebb óhajom, hogy mindkét-féle fillérestételek a tavalyinál is nagyobb közönség legyen jelen; én részemről mindkét félén ott leszek s a „Kelet” olvasóit az eredményről értesíteni fogom.

Argus.

(Tűzoltó-bál.)

Székelly-Keresztur, 1878. márcz. 4.

Városunkban f. hó 3-án tartott meg e farsangon az utolsó bál, az önkéntes-tűzoltók bálja; űk ottlaktak ki nálunk a bál termek utolsó mécsesét. A bálról csak jót írhatok, mert hát talán nem is szokás bálról rosszat írni, Carneval hercege megharagudnék reám, ha kereszturi haldoklásáról elismeréssel nem szólnék. Igen szép közönség volt jelen, ott volt a város és vidék szépeinek legtöbbsze, tánczos fiatal emberekben sem volt hiány, adjuk még ezekhez az udvarhelyi, éppen 12 tagból álló első cigány-banda jó talpálá menő zenéjét, s mi kell egyéb, hogy egy bál legfőnyesebben sikerüljön? A bál-anya tisztelt Papp Ödönnek urhélyg ő nagysága teljesíté, szép példájával tánczra buzdítva még azokat is, kik máskor nem igen adják erre fejüket.

Csak ahhoz nem merek hozzáférkezni, hogy a szépek sorát elmondjam, tisztelt szerkesztő ur bizonyára tudja, hogy miért? Ott voltak br. Kemény Béláné, szül. gr. Haller Berta, br. Gambrina Oskárné, Hetey Gáborné, öz. Mathé Lajosné, Felméri Mózesné, Gombos Samuné, Szenkovich Miklósné és nagyságaik, továbbá Haller Gabriella és Róza grófnő, Jakabházi Böske, Beczky Katinka és Róza, Winkler Zuzsa, Kabadó Etelka, Nagy Róza kisasszonyok. Hogy így, és nem másképp mondtam el a szépeket, annak nem én, hanem egyedül tollam az oka. A bál folytatónos jó kedv mellett villamos-vidéki tartott. A bruttó jövedelem 100 frt körül lehet.

Leirtam az önkéntes tűzoltók igazán sikerültnek mondható bálját, melyről lesz mit beszélnünk a nagy-börtönben. Még csak arról kell említést tennem, hogy ujabban a helybeli tűzoltó-egylet igen megerősödött, az által, hogy a helybeli állami tanítóképződe ifjúságából mintegy 50-en megalakították a tanító-képződe önkéntes tűzoltó-egyletét, mely a polgári tűzoltó-egyletnek kiegészítő, részét képezi. Igen életrevaló eszme, hogy a tanítóöndvédek a rendszeres tűzoltászatot elsajátítván, annak eszméjét a Székelyföldön terjesztani fogják.

Meg is fogja ez eszme a kellő gyümölcsöket teremni!

Telecskay.

(Dalestély.)

Torda, 1878. márcz. 4.

Dalkörünk folyó hó 2-án tartotta az idei első rendkívüli dalestélyt, ez oly fényesen sikerült, hogy bátran elmondhatjuk, hasonló farsangi mulatság rége ideje, hogy Tordán nem volt. Városunk minden rendű polgársága tömegesen volt képviselve, a casino terme zsúfolásig megtelt, oly szép közönséget együtt rége nem láttunk. Dalkörünk azon szándéka, hogy a város minden rendű polgári elemét egy társaságba igyekezik egybegyűjteni, ez alkalommal is fényesen sikerült, mert a dalköri estélyeken kívül nincs egy mulatság is olyan, hol az iparos osztály az intelligenciával együtt lehetne látni, s ezen szándéka a dalkörnek csak dicséretére válik. Az egyszerűség és kedélyesség jellege jellemezte az egész estélyt, s ki volt zárva minden fényesség és fessesség, s főleg ez okozta azon fényes sikert, a mely kísérte is, a nők majd mind háziasan voltak öltözve. Ezen eredmények a rendezők ügyessége életkénekének kifolyásai. A dalkör által előadott darabok annyira szabatosan voltak előadva, hogy akár melyik dalárdának a siker csak dicséretére válhatott volna, s mi méltán büszkének lehetünk, hogy egy ilyen szépért, nemesért küzdő egyület magunknak nevezhetünk.

A dalok elhangzása után megszólalt a chorushan az ének ikertestvére a zene s a fiatalok tánczra kerekedett. A szebbnél-szebb leányok és asszonyok közül elég legyen megemlítenem, Miksa Emma, Kovács Thekla, Fekete Berta, Nagy Il-

Az ödenweileri kastély.

Elbeszélés.

Írta:

Sand György.

III.

Czeccilia.

(Folytatás)

E felbosszankodás ártatlan öszintesége, ismét kibékített Celiora. Mondtam neki, hogy olasz létemre is mint honfiktára, kifogásolom ítéletét, hogy éppen nem hallgattam át hideg közönyvel, és hogy a közönség szigora ellen folyton tiltakoztam.

E nyilatkozatomnál felemelte fejét, arczomra tekintett és így szólt kezét nyújtva:

— Ah, igen! Ön ott volt közel a színpadhoz, az S... hercegnő páholyában. Ön mellett volt, igyekezett fenntartani, észrevettem; Boccaferri Czeccilia is, az én hű társom is látta azt... de az a csunya dög, az a hercegnő cserben hagyott! Ön pedig küzdött egész az utolsó perczig. Jól van, nyujtsa ide kezét; köszönöm önnek.

Ugy látszik ön is művész, van tehetsége, sikernek örvend? Az szép öntől, hogy azokat, kik elbuknak, oltalmazni s vigasztalni kívánja! Ez szerencsét fog hozni önnek!

Celio oly hűvel beszélt, oly határozott hanglétjével, minden szavából oly természetes öszinteség sugárzott ki, hogy ámbár sörtét azon, csak közönségek szájába való kifejezés, melylyel a hercegnőnő illette, ki csak azelőtt kevéssel még birta szerelememet, nem tudtam ellentálni közledeésnek, nem hidegen maradni kézszerítésánál.

Az embereket mindig e jelel szoktam meg-

ítélni. A hideg kéz kellemetlenné hat reám, a nyirkos kéz ellenszenvenet kelt bennem, az oly kéz, mely csak ujja hegyével érinti enyéműt, félelmet okoz; de egy puha, meleg kéz, mely enyéműt derékasan megszorítja, s mely nem vona kodikegész tenyerét egy másik férfias kézbe fektet, az hamar bizalmat és rokonszenvenet ébreszt bennem. Az emberi nemnek némely figyelmes szemlélő, valakinek tekintetéből következtetnek, mások a homlok állásából, az a hanglétjéből, az a mosolygásból, vagy mások a kézirat minőségéből stb. Én részemről azt hiszem, hogy az egész ember, lényének minden egyes részletében nyilvánul, s e lényének minden cselekedete, vagy nyilatkozata, jele és nyilvánulása kiválóbb tulajdonainak. Azért, ha időnk engedné, mind erről kísérletek által kelene meggyőződünk; de bevalloim, hogy nálam egy első találkozásnál, mindig a kézszerítés kelt ellen- vagy rokonszenvenet.

Leültem Celio mellé, s igyekeztem őt a valót kudarczért kissé vigasztalni, rendelkezésére álló segédesszókzeiről, s elvitáztatlan tehetőségéről beszéltem neki.

— Ne bízlegjen nekem, ne kíméljen, kiáltott fel egész nyíltsággal. Roszul végeztem dolgomat, megérdemeltem, hogy hajótörést szenvedjek; de arra kérem, ne ítéljen tölem e nyomorúságos fellépés után. Jobb vagyok, mint látszom. Csak igen fiatal vagyok arra, hogy tapasztalt hidegség mellett nyugodhassak, ki tudjam fejteni erőmet. Nekem oly közönségre van szükségem, mely elősegíti igyekezzen, és ma este olyat találtam, mely az első perczől fogva csak megértett. Már a kísérlet megkezdése előtt, annyira megérettetek, annyira felingereltek, hogy egészen kimerülve, s sötét sejtjelemtől üdvözve, léptem ki a színpadra.

A felbosszankodás lehet sikert hozó nőha, csak hogy az akarat hatásával egyidejűleg kell

na, Gegesi Kata, Dindár Ilona, Damokos Mari, Solymosi nővérek, Finta Jolán, Fábri Berta, In-cze Ilona, Jancsó Ilona, Horváth Póli, Réner Ida, Képes Lila kisasszonyok; Csekme Béláné, Nagy Mihályné, öz. Ferenczi Sándorné, Andrási Nándorné, Bartha Gergelyné, Székely Jánosné stb. urasszonyok; hogy többeket meg nem említek, azt csak azért teszem, mivel már is ílelek hogy a tks. szerkesztő ur szívességével már is visszaéltem, tudósításom hosszadalmasságával. A jó kedv egész reggel 6 óráig tartotta egybe a társaságot. A dalkörnek mintegy 90-100 főt tiszta haszna volt. Ezen estély sokáig feledhetetlen lesz az abban résztvevők előtt s mindenki azon óhajjal távozott, hogy a dalkör bár minél több ily kedélyes estélyt rendezze.

...

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1878. március 5.

— **Rudolf trónörökös** Vilmos herceg kíséretében vasárnap délelőtt Berlinbe érkezett. A császár, a trónörökös, Károly, Frigyes Károly és György herceg fogadták. A császár és a trónörökös megölelték és megcsókolták Rudolf trónörökösét, ki porosz ezredes egyenruhában volt és a fekete sasrend szalagját viselte. A császár a német trónörökös, Károly és Frigyes Károly hercegek osztrák ezredei ruhájában voltak, a Szt.-István rend szalagjával. A pályaudvaron egy század díszőrség volt felállítva, a bandával és a zászlóval. A császár a királyi palotába kísérté Rudolf trónörökösét, hol a császárné és a trónörökös felesége üdvözölték.

— **Az árvaházi** rendező bizottságny tisztelettel kéri fel mindazon tisztelt urhölgyeket, kik a f. hó 12-én rendezendő társas közvacsorára szíves közreműködéseket megígérték, hogy lehetőleg a saját maguk által választott jelmezben öltözködjének, ellenben azon t. urhölgyek, kik nem jelmezben kívánnak részt venni, az ehhez a megkülönböztető jelvényül szolgáló fehér kötény és kis felbízott, avagy ezek mintáit, megtalálhatják Hirschfeld Györgyné és Miháisi Mimi divatárúsnok-nél. Továbbá: felülírt bizottságny tisztelettel kéri fel azon t. szülőket, kik gyermekeiket, az ugyancsak ez alkalommal 7-től 10 óráig rendezendő gyermek-bál elvezetésében részesíteni óhajtják, hogy a helyiség czélszerű berendezése tekintetében megjelenéseiket f. hó 10-én d. e. 10-től 1 óráig, d. u. 3-tól 6 óráig bejelenteni méltóztatassanak, a következő központban lakó választmányi tagoknál u. m. Butfesz Károlyné, Fischer Lajosné vagy elnök br. Bornemisza Ignácznénál.

— **Pál Sándor**, az erdélyi tankerület kir. főigazgatóját súlyos csapás érte, egyetlen testvére Pál Mária, nőhai Füle István nyug. kir. főkezményezési tanácsos özvegye, életének 71-ik, s özvegyének 3-ik évében, tegnapi délután 1/2 órakor, csendesen kimult. Legyen e nemes keblű s ritka jószívű nő emléké, ki annyiszor s annyi könnyet száritott fel a szegények és árvák szeméről, áldás a béke porain. Az elköltözött földi részei holnap délután 1/4 órakor fognak, a köztemetében levő családi sírboltba elhelyeztetni.

— **Értesítés.** Tisztelettel értesitem a Kolozsvári Dalkör tiszteletbeli, pártoló és működő tagjait, hogy a f. évi közgyűlés márc. 10-én vasárnap délután 3 órakor a városház közgyűlési termében fog megtartatni. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztárnoki jelentés. 4. A jövő évi költségvetése. 5. A múlt évi számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése és felülvizsgáló bizottság kiküldése. 6. Indítványok. 7. Tiszujtás. Kolozsvárt, 1878. március 5-én. Az igazg. választmány megbízásából Czirkák Albert, titkár.

— **Szolnok-Dobokamegye** területén rendezesített 7 községi s illetőleg járási közigazgatási állomásokra a választások immár megjelöltek, minél fogva a magyar-láposi járásba: Brassai Miklós; a szamosújváriba: Lup Tivadar megyei aljegyző; a bethleni: Gál István, a nagy-ilon-daiba: Rác Albert, a kékesi: Eperjesi József, a dési: Buzura János; a csáki-gorbói járásba pedig Pataki Dániel választatott meg.

— **Torda-Aranyosmege** képviselő bizottsága folyó évi március hó 26-án d. e. 10 órakor Tordán a megye házában tavaszi rendes közgyűlést tart. A rendes közgyűlés tárgyai: a) Az 1877. évi keblbi pénztári zárszámadások megvizsgálása. b) A közigazgatási bizottságban lemondás által üresedésbe jött egy közigazgatási bizottsági tag helyébe titkos szavazás utján választás. c) Az időközben érkezett törvények kihirdetése. d) Felsőbb rendeletke felletti intézkedések. e) Törvényhatósági átiratok, s végre f) keblbi ügyek tárgyalása.

— **Dés város tisztujtása.** Dés város febr. 27-én tartá tisztujtói gyűlést, mely alkalommal megválasztva lettek: polgármesternek: Róth Pál; rendőr-kapitánynak: Vékony Ferenc; gazdasági tanácsosnak: Isáky József; számvonónak: Eisenlohr Ulrich; pénztárnoknak: Czecz Péter; ellenőrnek: Gy. Bányai István; levéltárnoknak: Cseh Lajos; rendőr-segédnek: Miklós Sándor; ügyésznek: Deésy Dezső; erdésznek: Tordai Sándor.

— **A sz.-udvarhelyi** jótékony nőegyesület ezen évi farsangon két „tánczoszort” rendezett

u. m. febr. 18-án és 25-én, az egyet évkönyve kiadása költségének fedezésére, mind kettő jól sikerült, szép számu közönség, jó kedv, sa csekélyre szabott ár mellett az előre jelzett célra a bevétel elégséges volt. Az első estélyen bevétel 81 frt, költség levonása után tiszta jövedelem 41 frt, második estélyen bevétel 78 frt 85 kr, költség levonása után tiszta jövedelem 37 frt 71 kr, a két rendbeli tiszta bevétel 78 frt 71 kr. Felülírtak: Ugron Lázárné 1 frt 50 kr, Dániel Gáborné 50 kr, Georgiás Györgyné 2 frt, Fehérvári Lajosné 50 kr, Solymosi Jánosné 1 frt, Szakács Károlyné 50 kr, Becsek Dánielné 1 frt, Sebesi Ákosné 50 kr, Daczó József 1 frt 50 kr, Félgy-házi Antal 50 kr, Gőnczi Lajos 50 kr, Zágonyi Pál 50 kr, Koncz Armin 1 frt, Schoket Róbert 40 kr, Kelemen Károly 50 kr, Csont Domokos 50 kr, Sinkovits Aurél 50 kr, Szentpéteri István 50 kr, Dragomán Gergely 50 kr, Tonsch György 50 kr, Fehér Kálmán 50 kr. Elismerést érdemel a rendező bizottság, melynek vezetésére Kovács Jánosné kérését fel, rendező tagok voltak: Korondi Mózesné, Szabó Domokosné, Gyarmathy Sándorné, Korh Istvánné és Szakács Otília v. tagok. Köszönet az egyet nevében a díszes közönségnek a megjelenésért és felülfizetésekért. A rendező bizottság nevében Zajzon Ferencné, egy. jegyző.

— **A kártya áldozata.** Egy nagyszobai magasabb állású törzskari tiszt a mult szombat egy ötven forintos bankjegyet adott szolgájának, hogy a havi koszt-díjt a vandéglossal fizesse ki. Történetesen ugyanazon nap délutánján a vendég előtt mevrén el, betért tudakozódni, ha megkapták-e a pénzt. Nem kis csodálkozásra tagadó választ kapott. Roszt sejtve rögtön hazament s a szolgát keresve, saját szalonjában felakasztva találta. A mint később kitudt, a szolga elkártyázta a pénzt s a büntetésből való félelmében véget vetett életének.

— **Egy barozasági muszka-fogságban.** Egy szállító Feketealomból — mint a „Kr. Ztg.” írja — egy szisztovai kereskedőhöz czimzett 7900 frank értékű szállítmányt, mely többnyire champagne-ből állott, két muszka zsidónak 30 drb. napoleonorért eladott. A vásárlók csakhamar tuladtak a portékán és a szállítóval együtt eltűntek. A muszkák sem lévén restek, néhány szintén árukat szállító holtvénny szalítót elfogtak és elvitték Adrinapolyba tuszokul. Azután a muszkaabatság a brassói törvény székhez átitrt, hogy ez a kár megtérítésére foglalja le az elfogottak vagyonát és ebből küldje meg a kérdéses összeget, mert addig nem bocsátja őket szabadon. Valóban eredeti muszka igazságszolgáltatás ez is. Azt hisszük azonban, kormányunknak is lesz az ilyen bíráskodáshoz egy pár szava.

— **Figyelemre méltó találmány.** Mint a „K.”-nak Ungvárról írják, egy Keszler nevű, homonnai születésű volt rézműves, ki jelenleg gépvezető gyanánt van alkalmazva a kincstári gőzfűrészalomnál, olyan gépecskét talált föl, melynek segítségével egy mássa hust öt perc alatt tökéletesen meg lehet főzni. Főlöseges, ugyhisz-szük, hangsúlyozunk, mily rendkívüli hasznát vehetné e találmánynak a katonaság, első sorban háboru alkalmával. Keszler találmánya különben magára vonatka már a figyelmet. Egy katonai bizottság, mely megsemmisítette azt, elismerőleg nyilatkozott czélszerűségéről. A találmány tökéletesítése czéljából Keszler néhány nap mulva a kormány költségén fölrandul Budapestre. Jegyezzük meg még, hogy a föltaláló született tehetséges, ki inni is alig tud s kitől a gépészet terén kiképzés esetén joggal várhatni sokat.

— **Vadász-kaland.** Nimródnek egy bácskai unokája a következő pár csinos kalandot beszéli „Vadász és Versenylop” száma napjában: „Egy ismerősöm a tél elején kilovagolt két agárral nyulászni. Az agarak felhajtanak egy nyulat és éppen az arra vonuló Ferencz-csatorna felé hajtják. A csatorna tükre gyenge jégkéreggel volt bevonva. Szegény tapsi ijedtségben a jégre ugrik, utánna az egyik agár, de mely alatt a gyenge jég ugyancsak ropogott és töredezett, s így egy igyekezett a tulpartot elérni, mi sikerült is. A nyul azonban a jegen maradt, mely őt elbirta, és azon baktatott. Erre oda ér a másik agár is, de ez már nem ment a jégre, és így kisérték szegény füles urat, az egyik agár az egyik, a más a tulparton morogva, mig végre a nyul megunva a szives kiérgetést, megpróbálta a kitörést, mely azonban szomorú véget ért. E télen történt az is egy nagyobb körvadászaton, melyre szépszámu vendégsereg gyűlt össze s igen tisztelt főispán ur az összegyűlt Nimródokhoz fordulva, felkérte őket, mint a törvény őre, sziveskedésnek neki vadászengedélyüket megmutatni, s ekkor kisült, hogy bizony egyiknek sem volt; mire főispán ur udvariasan kijelenté, miszerint azon reménnyel kecsgeteti magát, hogy ezen feledékenységet jóváteendő és az engedélyt 3 nap alatt nála bemutatandják. — Vadászaink — mint Fama asszony-gás meséli, siettek engedélyt váltani. Le a kálappal a törvény ily őre előtt!”

— **Külföldi művészi hírek.** Massenet „Le roi de Lahore” című operája nem sokára körutat teend az európai színpadokon. A sok tekintetben sikerült zeneművet legújában Turinban adták elő nagy sikerrel. Massenet operája színre kerül Rómában, Budapesten, Milánóban és Ná-

polyban. — Lecocq „Le petit duc” operettje a legnagyobb sikert aradta mindazon operettek közül, melyek az utóbbi időben Párisban előadtak. Offenbach „Gerolsteini nagyhercegnője” az első harmincz előadásán 132,604 frankot, Lecocq Angotja 149,456 frankot, végre a „Le petit duc” 162,192 frankot jövedelmezett. — A zagrabi színház tagjainak fizetését leszállította. Azok, kik e leszállítást el nem fogadják, az intézet kebeléből elbocsáttatnak. E reductió egy idő óta nagyon gyakori a színházaknál. — A Zichy-kiallítás rendkívül vonz a bécsi Künstlerhausban. Kitűnő hazánkba sok elismerést arat a műkritikusok részéről. Zichy képeit Károly Lajos főherceg is megnézte. — A brüsseli conservatorium Hauch Minnie kisasszonynak nagy arany érmet nyújtott át, melybe a művésznő nevején belevésve. A művésznő emlékül kapta az érmet, mint-hogy hosszabb ideig vendégzerepelt Brüsszelben. — Marchesi asszony megválása a bécsi conservatoriumtól bevégzett tény. Az énekesztály vezetőjét egyelőre Rokitsansky ur és Csillagné asszony vették át.

— **Maoskák hadiszolgálatban.** Telephon, lóvonat, léghajó, galamb, macska! Vajjon miért nem lenne még adandó alkalommal azegér is hasznavehető eszköz a brutalismus azon tüneteinek lefolyásával, a melyek ellen évezredek óta küzd az emberi érzés? Belgiumban egy társulat alakult a maoskák „kiképzésére.” Ugyanis kiderült, hogy egy fedezett kosárban jó becsmagolt maoskát, melyet tartozkodási helyétől 20 mértföldnyire vasutal elváltoltattak és megérkeztek éjjel szabadra bocsátották, másnap reggel ismét a szokásos konyhaküszöbnél találták. Lütichben nagyobb mérvben ismételték ezen próbát, amennyiben 37 maoskát elég nagy távolságra elvittek, hogy azokat 2 órákor reggel ismét szabadra bocsátsák. Ugyanaz nap esti 6 órakor a maoskák egyike előbbi tartozkodási helyére Lütichbe ismét visszajött, 24 óra alatt pedig valamennyi macska ismét szokott lakhelyén beállított. — Nem is kell hát dressirozni, ezek kész gyors-staféták.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlet 150-ik szám.
Kolozsvárt, szerda, mártius 6-án 1878.

Három kalap.
Bóhózat 3 felv. Irta: Hennequin Alfréd, fordította Szerdahelyi K.

SZEMÉLYEK:
Duprillon Edgard, gazdag párisi birtokos — Szentgyörgyi.
Temidard Adolf, barátja — Szombathelyi.
Szilveszter Jenő, kalligrafia-tanár — Krasznai.
Izabella, Duprillon neje — E. Kovács Gy.-né.
Luiza, leánya — Boér Hermin.
D' Hervei Pál — Vidor.
Történik Párisban. — Idő jelenkor.
Kezdeté pontban 7 órakor.

KÖZGAZDASÁG.

Kimutatás
A kolozsvári takarékpénztár részvénytársulat 1878. febr. havi üzlet-forgalma.

Bevétel.
311 betét után 75674 frt 47 kr. visszafizetett váltók 117546 frt — kr, visszafizetett előlegek 430 frt — kr, visszafizetett jelzálog kölcsönök 1500 frt — kr, befizetett kamatok váltó s előlegek után 2802 frt 47 kr, illetékek 705 frt 09 kr, jelzálog kölcsönök után befizetett kamat 1652 frt 04 kr, visszafizetett elhelyezmények a bécsi első oszt. takarékpénztártól 25441 frt 67 kr, elhelyezmények után befizetett kamat 127 frt 16 kr, házbér az intézet saját háza után 35 kr, államilleték előlegek után 10 frt 30 kr.

Összesen 225,624 frt 20 kr.
Pénztármaradvány január 31-ről 146,678 frt 01 kr.

Főösszeg 372302 frt 21 kr.
Kiadás.
Visszafizetett betétek s tőkésített kamatok 185 tétel után 63785 frt 87 kr, betéti folyó kamatokra 32 frt 26 kr, leszámitolt váltókra 108912 frt — kr, előlegek értékpapírokra 5280 frt — kr, jelzálog kölcsönökre 2400 frt — kr, tiszti fizetésekre 696 frt 66 kr, kezelési költségekre 38 frt 85 kr, napibiztosi díjakra 40 frt — kr, 1876. évi részvény kamat s osztalékra 190 frt — kr, 1877. évi részvény kamat s osztalékra 5724 frt — kr, igazgató bizottságny jutalékára 2762 frt 66 kr, felügyelő választmány jutalékára 1151 frt 11 kr, hivatalnokok jutalékára 460 frt 44 kr, jótékony czélu adományokra 700 frt — kr, jövedelmi adóra 476 frt 38 kr, házbér jövedelem adóra 410 frt 38 kr, bélyegilleték betéti kamatok után 97 kr, államilleték előlegek után 10 frt. 20 kr.

Összesen 193071 frt 88 kr.
Pénztármaradvány február 28-án 179230 frt 33 kr.

Főösszeg 372302 frt 21 kr.
Kolozsvárt, febr. hó 28. 1878.

A tordai takarékpénztár 1878. márc. havi üzlet-forgalmáról.
Bevétel.

1878. januárius haváról ájtott készpénz 6194 frt 37 kr, 134 betétben 9431 frt 71 kr, visszafizetett váltókban 100,085 frt — kr, visszafizetett előlegekben 360 frt — kr, kamatokban 2649 frt különféle díjakban 552 frt 10 kr, visleszámitolásokban 17,610 frt — kr, államilletékben 1 frt, — kr, betéti könyvek díjába 2 frt 70 kr, összesen 136,885 frt 88 kr.

Kiadás.
Betéti visszafizetésért 74. tétel után 12126 frt 63 kr, visszafizetett betéti folyó kamatokért 46 frt 73 kr, leszámitolásokért 100675 frt — kr, előlegekért 1020 frt — kr, kezelési költségekért 24 frt 10 kr, tiszti fizetések és jutalékokért 1942 frt 32 kr, visszafizetett előlegekért 17640 frt, visszafizetett kamatokért 347 frt 72 kr, királyi adóra 260 frt.

Összesen 134022 frt 50 kr.
Pénztárkészlet február 28-án 2863 forint 38 kr.

Főösszeg 136885 frt 88 kr.
Torda, 1878. febr. 28-án.
Harmath Sándor, pénztárnok. Velics Ödön, h. könyvvezető.

Kimutatás
A tordai kisegítő-társulat forgalmáról 1878. febr. havában.

Bevétel.
Pénztármaradék január hórl 1035 frt 03 kr, havi rendes és rendkívüli betét 2351 frt 98 kr, könyvjáiban 1 frt 50 kr, kamat, provisio és váltódíjban 1627 frt 93 kr, bélyeg díjban 44 frt 40 kr, 184 tagtól visszafizetett kölcsön 44937 forint.

Összes bevétel 49997 frt 84 kr.
Kiadás.

190 váltó mellett kölcsön 44437 frt, kezelési kiadás 488 frt 48 kr, bélyegre 43 frt 25 kr, tőke visszafizetés 4029 frt 52 kr.
Pénztárkészlet 999 frt 60 kr.
Összes kiadás 49997 frt 84 kr.

Tordán, 1878. febr. hó 28-án.

Közi a felügyelő választmány.

Kimutatás
A kalotaszegi takarékpénztár üzlet forgalmáról február havában.

Bevétel.
Pénztári maradvány január hó 31-ről 3,653 frt 92 kr, betétekből 3,613 frt 59 kr, visszafizetett leszámitolásokból 47,807 frt, visszafizetett előlegekből 115 frt, leszámitolásokból 1450 frt 5 kr, előlegek kamataiból 1 frt, beirási díjakból 50 kr, késedelmi kamatokból 9 frt 62 kr, részvény átiratási díjakból 14 frt.
Összesen 56,664 frt 68 kr.
Kiadás.
Visszafizetett betétekre 4374 frt 6 kr, visszafizetett betétek kamataira 23 frt 83 kr, leszámitolásokra 48,335 frt, előlegekre 50 frt, bélyegilletékre 69 kr, költségekre 15 frt 40 kr, napi biztosi díjakra 20 frt, visszatérített kamatra 80 kr, tiszti fizetésekre 150 frt, pénztári maradvány febr. hó 28-áról 3694 frt 90 kr.
Összesen 56,664 frt 68 kr.
A kalotaszegi takarékpénztár

A „KELET” magán-táviratai.

Feladott Budapestén márc. 5. 10 óráig p. d. e.
Érkezett Kolozsvárra márc. 5. 11 óráig p. d. e.

Az angol kormány jelentése szerint a török hadikárpótlás 12 millió font sterling hypotheka nélkül. A többiért Örményország átadatik A török hajóhad nem adatik át a muszkának. Bulgária egész a Balkánig szerveztetik.

A boszniai felkelők kijelentik, hogy nem teszik le a fegyvert, mert ninesenek felszabadítva.

Miklós gratulált a cárnak, hogy a keresztyéneket felszabadítja a jobbagság felszabadításának napján.

Erdély határain erös csapatösszevonás folyik orosz részről.

A delegátók előtt pénteken fejt ki gr. Andrássy a helyzetet s kéri a hitel megszavazását.

Bosniába való bevonulásunkat minden bécsi forrás hirdeti.

Legujabb.

A Times e jelent San-Stefanóból, márc. 2-ikáról: A föltételek nem foglalják magokban a flotta átengedését és az egyiptomi tributumot; ugyszintén nem érintenek az elzálogosított állami jövedelmek; a hadikárpótlást illetőleg még nines végleges megállapodás; főkép az ázsiai területből — Erzerum kivételével — fog az kielégített. A Szerbiára, Romániára és Montenegróra vonatkozó föltételek elfogadtattak. Az új Bulgária nem foglalja magában Szalonikét és Drinápolyt.

Az „Agence Havas” jelenti, hogy a tegnapi miniszteri tanácsban elfogadták a békeföltételeket. A szerződést holnap fogják aláírni. A nagyherceg vasárnap meglátogatja a szultánt. Hír szerint a parlamentet egybe-hívják, hogy szentesitse a békekötést. A jainai parancsnok jelenti, hogy a törökök megverték a Plutonosz faluba elsáncolt 2000 görögöt.

Az „Agencia Stefani” jelenti: Mihelyt a Vatikánnal érintkezésben álló katonai hatalmak értesültek a pápa azon elhatározásáról, hogy Simeoni bibornokot az államtitkár hivatalában megerősíti, néhány bibornok által támogatva, oly megjegyzéseket tettek, melyek következtében Simeoni, ki azon ponton volt, hogy állomását elfoglalja, kénytelennek látta magát azonnal lemondani; a hatalmak Simeoni megerősítésében azon politika megerősítést láttak, melyet a mai korról nem tartanak meggezethetőnek; a pápa erre Franchi bibornokot, nevezte ki államtitkárra.

A pápa koronázása a Sixtus-kápolnában a hagyományos szertartás mellett a praelatusok és a diplomaiai testület jelenlétében tegnapi 9 1/2 óra közt megtörtént.

A béke megkötéséről szóló hírt az angol lapok nagyon hidegen vették. A „Times” szerint: Tévedés volna azt hinni, hogy immár minden vesztély elmúlt. Oroszországnak most Európával kell számolni. Remélhető, hogy Oroszország nem akarja majd azon feltételeket keresztül viani, melyek Anglia szentesítését nem nyerhetik el. A „Standard” és „Daily Telegraph”, szemben a jelenlegi phassissal, aggodalmukat fejezik ki, és kérdezik, mi fog most történni Anglia érdekeinek megvására. „Standard” ajánlja, hogy a Dardanellák blokirassanak és Egyiptom megszállassék.

Nikoláj nagyherceg következő távirati iratot intézett a cárhoz:

San-Stefano, márc. 3. d. u. 5 óra. Van szerencsém fölségedet a békekötés alkalmából üdvözölni. Isten megadta nekünk a szerencsét, hogy befejezzük a felseged által megkezdett nagy és szent ügyet. A jobbagság felszabadításának napján felseged felszabadította a keensztényeket a muzulmán iga alól.

Távirati tudósítás
a budapesti árutőzsde hivatalos árjegyző teiről március 4.

Gabona	Faj	Ára 100 kg.	
		tól	ig
Buza	bánsági tiszvárdéki	10 85	—
	pestvidéki	11 20	—
	fehértamogai	10 95	—
	bácskai	11 20	—
Rozs	magyar	6 55	6 75
Árpa	takarmány	7 50	7 75
	malátá	8 25	10 20
Zab	magyar	6 60	6 80
Tengeri	bánsági	7 40	7 45
	másméü	7 45	7 50
Repeze	káposzta	7 25	—
	bánsági	7 —	—
Köles	magyar	7 —	7 25
	tavasza szállítadó	10 55	10 65
	Szept.—Oktre szállítan.	11 —	11 05
	tavasza szállítandó	7 32	7 25
Szokvány (Usance)	Májusra—junia szállit.	7 35	7 40
	káposzta Aug. Szept. szál.	7 22	7 27
(ny.) zesz	bánsági Jul. Aug. szállit.	31 1/2	32 1/2
	100 liter százalékként.	31 1/2	32 1/2

Érték- és váltófolyam.

1878. március 4.	
Magyar aranyjárdék	89.—
„ kincstári utalv. 1 kibocsát	119.—
„ „ 2 „	109.50
„ keleti-vasut elsőbseg 2 „	73.50
„ állami kötvény 1876 év	66.25
„ vasuti kölcsön	99.—
„ földterhermentesítési kötvény	78.50
temesi „	77.50
erdélyi „	74.50
horv. slavon „	83.75
magy. szőlődezmá váltáság	80.80
Osztr. egységes államadósság papirban	62.52
„ „ ezüstben	66.45
„ aranyjárdék	74.25
1860. államsorsjegy	110.—
Osztr. nemzeti bank részvény	7.89
„ hitelrészvény	230.—
magyar. hitelbank	215.25
Ezüst	106.—
Cs. k. arany	5.61 1/10
Napoleonór	9.52
Német birod. mark	58.70
London	119.10

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Békésy Károly.

Nyilttér.

Alóírt felhívja a nagyérdemü közönség figyelmét zongorák ujjonnan készítésére és javítására, továbbá más egyéb hangszerek javítását, zongorák ujjonnan bőrozését, hűrozását, hangolását jótállás és pontos szigorlat mellett jutányos áron elvállalja. Nővéremtől a zongora játékban alapos oktatást nyerhetni.

Korik Béla,
bel-szénutca 15. sz.

